

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514201593
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8514201593.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci starostlivosti súdu o mal. E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, prechodne U. č. XX, t. č. C. domov sv. P. U., P. 2, H., v konaní zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov Z. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U. XX, právne zastúpený Mgr. Máriou Baranovou, advokátkou, Továrenská 43, Stará Ľubovňa, pracovisko Zimná 58, Spišská Nová Ves a I. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. č. XX, t. č. U. XX, o návrhu rodičov o zrušenie ústavnej starostlivosti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 4P/62/2014-62 zo dňa 28.10.2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh otca a matky maloletého dieťaťa zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že rodičia mal. E., nar. XX.XX.XXXX a mal. P., nar. XX.X.XXXX sa domáhali zrušenia ústavnej starostlivosti, ktorá bola nariadená rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 4P/282/2012-74 zo dňa 17.9.2013 vo vzťahu k mal. P. a rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 4P/283/2012-72 zo dňa 17.9.2013 vo vzťahu k mal. E. C. z dôvodu, že ich sociálne, bytové a rodičovské pomery sa zlepšili. Majú deti radi a chcú ich mať pri sebe a poskytovať im všestrannú starostlivosť. Uznesením č. k. 4P/62/2014-7 zo dňa 24.3.2014, súd konanie týkajúce sa zrušenia ústavnej starostlivosti k mal. P. Džurňákovej, nar. XX.X.XXXX vylúčil na samostatné konanie.

Následne súd poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, obsah pripojených listinných dôkazov, stanovisko účastníkov konania, citoval ust. § 55 ods. 1, 3 Zákona o rodine a uviedol, že predmetom konania je zrušenie ústavnej starostlivosti nariadenej rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 4P/283/2012-72 zo dňa 17.9.2013 vo vzťahu k mal. E. C., nar. XX.XX.XXXX. Z predložených správ kolízneho opatrovníka, zo záverečnej správy akreditovaného subjektu, ako aj z výpovedi účastníkov mal súd preukázané, že rodičia nemôžu zabezpečiť každodennú osobnú starostlivosť o dieťa potrebnú pre uspokojovanie jeho potrieb. U rodičov aj naďalej pretrváva stav, keď správanie rodičov, teda rodinné prostredie, v ktorom by bolo maloleté dieťa vychovávané by mohlo vážne narušiť jeho psychický, ako aj fyzický vývin. Matka maloletého dieťaťa naďalej požíva alkoholické nápoje. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7T/113/2013 zo dňa 24.6.2013 bolo matke maloletého dieťaťa nariadené ochranné protialkoholické liečenie, ktoré mala vykonať ambulantnou formou. Tomuto liečeniu sa nepodrobovala. Zo správy E. R. D., psychiatricky, zo dňa 30.6.2014 vyplýva, že matka maloletého dieťaťa sa nepodrobuje ochrannému liečeniu a naposledy bola ošetrovaná 29.11.2013. Matka túto skutočnosť zatajovala tak kolíznemu opatrovníkovi pri vykonávaní pravidelných šetrení, ako aj akreditovanému

subjektu, ktorý vykonával sanáciu v rodine maloletého dieťaťa. Sanácia mala zabezpečiť úspešný návrat maloletého dieťaťa späť do rodinného prostredia. Z dôvodu nestáleho správania sa matky maloletého dieťaťa, ktoré súviselo s pokračujúcim požívaním alkoholu, celkovým zhoršením jej zdravotného stavu z dôvodu ustavičných sporov medzi rodičmi a nejasných informácií od rodičov, bola sanácia v tejto rodine ukončená k 31.8.2014. Matka maloletého dieťaťa bola v júli 2014 hospitalizovaná v nemocnici. Počas návštevy maloletého dieťaťa doma matka odpadla a zvracala krv. Otec maloletého dieťaťa doma nebol. Maloleté dieťa P. privolala otca mobilným telefónom, matka maloletého dieťaťa bola prevezená do Fakultnej nemocnice s poliklinikou L. Pasteura v Košiciach, odkiaľ na svoju žiadosť odišla a to aj napriek viacerým vážnym zdravotným problémom. Matka maloletého dieťaťa na pojednávaní dňa 7.10.2014 uviedla, že v súčasnosti sa lieči u E. M. H., psychiatra. Zároveň predložila pozvánku na nástup na ústavnú protialkoholickú liečbu, ktorú mala nastúpiť 23.10.2014 v Odbornom liečebnom ústave psychiatrickom, n. o., H. U..

Súd ďalej poukázal na to, že medzi rodičmi maloletého dieťa stále pretrvávajú nezhody, ktoré vždy boli samotnými rodičmi inak interpretované. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané nestále správanie sa matky. Matka sa síce pokúsila zmeniť svoje správanie, avšak jej počiatkové nadšenie malo iba krátkodobý účinok a neprenieslo sa do stability v jej živote. Nepodrobila sa protialkoholickému liečeniu, na strane matky teda naďalej vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti do popredia vystupujú životné okolnosti, ktoré možno považovať za závažné ohrozenie výchovy maloletého dieťaťa. Súd nevidel dôvod na zrušenie ústavnej starostlivosti u mal. E., navyše za situácie, kedy matka maloletého dieťaťa má nastúpiť na protialkoholické liečenie ústavnou formou. Matka maloletého dieťaťa musí najprv preukázať, že dokáže byť zodpovednou, dokáže abstinovať, a teda zabezpečiť výchovu, pravidelnú výživu a postarať sa o svoje dieťa.

Otec maloletého dieťaťa síce na pojednávaniach trval na vrátení maloletého dieťaťa späť do rodinného prostredia, s tým, že poukazyval na to, že majú vytvorené bytové podmienky. Súd sa však stotožnil s názorom kolízneho opatrovníka, že nariadená ústavná starostlivosť nebola z dôvodu nevhodných bytových pomerov, ale z dôvodu nevhodného správania sa rodičov maloletého dieťaťa, o požívaní alkoholu, o vzájomných hádkach a násilím medzi nimi. Otec maloletého dieťaťa viackrát zmenil svoj postoj k vzniknutej situácii, ktorou bolo vyňatie maloletého dieťaťa z rodinného prostredia. Nevedel, či sa matka podrobuje protialkoholickému liečeniu, nespolupracoval s akreditovaným subjektom vo vzťahu k návštevám u klinického psychológa, neabsolvoval ich v takom rozsahu, ako to bolo odporúčané. Súd ďalej poukázal na to, že otec je fyzickou osobou, podnikateľom, pracuje na salaši, ide o prácu, ktorá je časovo veľmi náročná. Otec síce deklaroval, že prácu, ktorú vykonáva pokryje zamestnancami, avšak v súčasnosti podľa jeho vyjadrenia má iba jedného brigádnika. Súd si teda nevie predstaviť ako zabezpečí svoju podnikateľskú činnosť jedným zamestnancom, keď v súčasnosti sa podnikaniu naplno venuje aj on a je neustále pracovne vyťažovaný. Ďalej súd uviedol, že otec maloletého dieťaťa si nemôže dovoliť nepracovať, nakoľko okrem mal. E. má ďalších desať detí, z ktorých je šesť maloletých a na ďalšie plnoleté deti je tiež zaviazaný súdom k plneniu si vyživovacej povinnosti, keďže deti naďalej študujú a potrebujú finančný príjem. Súd uzavrel, že otec maloletého dieťaťa svojim správaním nedáva záruku, že maloletému dieťaťu zabezpečí riadnu starostlivosť, a preto návrh otca, ako aj matky na zrušenie ústavnej starostlivosti zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku tak, že vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie otec maloletého dieťaťa. Namietal dôvody odvolania vyplývajúce z ust. § 205 ods. 1, 2 písm. d/, f/ Občianskeho súdneho poriadku s tým, že súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj poukázal na to, že kolízna opatrovníčka je proti nemu zaujatá, lebo neposkytuje súdu objektívne informácie, ale subjektívne názory, ktoré predkladá ako údajne dôkazy o jeho zlyhaní ako rodiča. Taktiež si vymýšľa rôzne skutočnosti voči jeho družke. Zdôraznil, že sa zlepšili bytové pomery, a preto maloleté dieťa má podmienky na to, aby sa vrátilo do domáceho prostredia. Uviedol, že deti chodí pravidelne navštevovať, deti sa tešia domov, nechcú ísť naspäť do detského domova a riadne si plní vyživovaciu povinnosť. Dokáže sa o deti postarať, navariť, oprat', hrať sa s nimi, okúpať a pod.. Z tohto dôvodu navrhol zrušiť ústavnú starostlivosť.

Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu sa pripojila k odvolaniu otca. Uviedla, že chce, aby žili ako kompletná rodina. V odôvodnení rozhodnutia je vymyslené, že otec je tyran, vôbec to nie je pravda, je dobrým otcom a má ich všetkých rád.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa. Zdôraznil, že dňa 24.11.2014 vykonal šetrenie v domácnosti rodičov, kde bolo zistené, že matka svojvoľne odišla z protialkoholického liečenia na vlastnú žiadosť z A. ústavu na H. U.. Zároveň uviedol, že sa rodičia vyjadrili, že už nebudú poskytovať žiadne informácie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania, s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého dieťaťa nie je dôvodné.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu otca maloletého dieťaťa uvádza, že súd prvého stupňa vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku, na základe čoho dospel k správnym skutkovým zisteniam. Opakovane zisťoval prostredníctvom kolízneho opatrovníka, ošetrojúceho lekára matky, ako aj vychádzal zo záverečnej správy sanačného procesu prostredníctvom akreditovaného subjektu v rodine maloletého dieťaťa a dospel k záveru, že matka, aj keď prejavila snahu o zmenu, následne svoje snaženie zmarila tým, že sa nepodrobila ambulantnej protialkoholickému liečbu. Ďalej síce nastúpila na ústavnú protialkoholickú liečbu, a to dňa 23.10.2014, ktorú však podľa vyjadrenia kolízneho opatrovníka ukončila na vlastnú žiadosť dňa 24.11.2014. Takýto postoj matky mal. E. nemožno hodnotiť pozitívne na jej prospech z dôvodu, že matka bola odsúdená za trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona z dôvodu, že nezabezpečila, neposkytovala dostatočný príjem stravy, hygienickej opatery a zdravotnej starostlivosti, čím spôsobila celkovú podvýživu organizmu a zanedbania hygieny tela, z čoho bol mal. E. od X.X.XXXX do XX.X.XXXX, od X.X.XXXX do XX.X.XXXX hospitalizovaný v Q. nemocnici na detskom oddelení v J. Q.. Táto skutočnosť je nepochybná, vyplýva z právoplatného rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 7T/113/2013-233 zo dňa 24.6.2013 s právoplatnosťou od 24.6.2013. I napriek tomu, že jej bolo nariadené ochranné protialkoholické liečenie formou ambulantnou, tejto formy liečenia sa nezúčastňovala pravidelne, následne nastúpila na ústavnú protialkoholickú liečbu, ktorú ukončila na vlastnú žiadosť. Súd prvého stupňa správne poukázal na nezodpovednosť matky vo vzťahu k starostlivosti o maloleté dieťa.

Na strane otca súd zohľadnil, že je zárobkovo činný, podnikateľ, sám zabezpečuje prevádzkovanie svojej podnikateľskej činnosti na salaši len prostredníctvom jedného brigádnika, a preto nebolo možné vyhovieť jeho návrhu, ani odvolaniu, aby bola zrušená ústavná starostlivosť vo vzťahu k mal. E., ktorý by sa vrátil do domáceho prostredia. Zo správy C. domova sv. P. U., H. vyplýva, že u mal. E. nastalo zlepšenie, pribral na váhe, je hravý, vnímavý, sám už bez pomoci chodí, začína hovoriť prvé slová, hrá sa s autíčkami, kockami, jeho zdravotný stav je stabilizovaný s tým, že si vytvárajú aj pozitívne súrodenecký vzťah spolu s mal. P.. Nie je v záujme mal. E., aby sa vrátil do nestabilného rodinného prostredia, ktoré by opätovne narušilo jeho zdravý psychický a fyzický vývin. Vzhľadom k tomu, že sanácia rodiny zlyhala, nebolo možné túto skutočnosť vyhodnotiť inak, ako v neprospech rodičov maloletého dieťaťa, a preto súd prvého stupňa správne návrhu na zrušenie ústavnej starostlivosti nevyhovet. Súčasnú prostredie a najmä správanie sa matky mal. E., ktorá by zabezpečovala starostlivosť o maloleté dieťaťa nie je zárukou zabezpečenia riadnej starostlivosti, a preto zmena výchovného prostredia u mal. E. nie je v jeho záujme. Namietané iné dôvody týkajúce sa posúdenia ich vzájomného vzťahu, t. j. rodičov, ich tvrdení ohľadne požívania alkoholických nápojov, absolvovania protialkoholického liečby, súd prvého stupňa správne posúdil a v rámci hodnotenia dôkazov vyhodnotil. Ani táto namietaná skutočnosť nebola dôvodná.

Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku tak, že odvolací súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo sa jedná o konanie, ktoré môže začať i bez návrhu (vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa § 81 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.